

πραγματεία περί των μαγικών τεργαζώνων («Παράδοσις εἰς τὴν εὐ-
 θεσιν τῶν τεργαζώνων ἀγθιωῶν»)⁷. Επιστολὴ⁸, Αντίγραμμα⁹ κ.τ.ά. Τέ-
 «Ἀγθιωτική» του Πλανοῦδη, ἴσως να σχολίασε και την ἔκδοσι την
 Διοφάντη, που εἶχε κάνει ο Πλανοῦδης. Η πραγματεία περί διαλέ-
 κτων, που παραδίδεται με το ὄνομά του, εἶναι ἔργο ενός σὺν-χρονου¹⁰,
 τοῦ¹⁰, τοῦ ὁποῦ ἀποδίδεται ὀ' αὐτὸν μία πραγματεία περί της ἰωνικής
 διαλέκτου¹¹.

Κείμενα: Grammaticae artis graecae methodus Manuele Moschopulo authore
 (Βασιλεία 1540· editio princeps πρῶτως στο Μιλάνο 1493)¹. ἠββ. K. Krumb-
 cher, Gesch. d. byz. Lit. 547 [ἐλλην. μετφρ. τόμ. Β', σσ. 280-281].² Stephanus
 (Παοσία 1545)³. ἠββ. J.J. Keany, Byz. Zeitschr. 64(1971)303-321 (Προσθήκες).
 3F. Asulanus, Dictionarium graecum (Βενετία 1524).⁴ L. Bachmann, Scholia in
 Homeri Iliadem ... (1835-1838)689-745. 5-6. Σχετικά με τις ἐκδόσεις αὐτῶν των
 Σχολίων ἠββ. τις ἐκδόσεις των κειμένων αὐτῶν των συγγράφων· ἠββ. και J.
 Irigoin, Histoire du texte de Pindar (1952· στροβοδικά)⁵. A. Turyn, The byz. ma-
 nuscript tradition of the tragedies of Euripides. Illinois studies in language and
 literature 43(1957· στροβοδικά). Του αὐτοῦ, Studies in the manuscript tradition
 of the tragedies of Sophocles. Illinois studies in lang. and lit. 36(1952· στροβοδι-
 κά). H. Erbse, Überlieferungsgesch. d. griech. klass. u. hellenist. Literatur, στρο-
 βοδικά. A. Ludwich, Moschopuli in Batrachomyomachiam commentarii. III
 (Κωνσταντινούπολη 1890, 1891). Σχετικά με τον Ἀγοστοφάνη ἠββ. J.J. Keany, Me-
 mosyne IV 25(1972) 123-128. 7P. Tannery, Mémoires scientifiques IV (1920) 27-
 60. S. Günther, Vermischte Untersuchungen z. Geschichte d. mathemat.
 Wissenschaften (1876) 195-203. A. Eberhard, Hermes 11(1876) 434-442. 8 L. Le-
 vi, Studi ial. di filol. class. 10(1902) 57-68. I. Ševčenko, Speculum 27(1952)
 133-157 (με ἀγγλ. μετφρ. και σχολία), 9 Πηββ. C. Dilthey, Symbolae criticae ad
 anthologiam graecam ex libris manu scriptis petrae. Ind. lect. f. d. Sommersem.
 1891 (Γοττίνγη 1891) 16 κ.ε. 10 S. A. Cengalie, Acme 24(1971) 213-292. 11 Του αὐτοῦ,
 Acme 23(1970) 71-80. - **Μεταφράσεις:** 7P. Tannery ὀ.π. (γὰλλ.). J. Calvin
 McCoy, Scripta mathematica 8(1941) 15-26 (ἀγγλ.).

Μόσχος Ἐλληνας βουκολικός ποιητής ἀπὸ την πόλη Σιγκακούσα, που
 ἔζησε γύρω στο 150 π.Χ. Ἐκτός ἀπὸ μερικά κομμάτια επιγραμματοικῶ
 στροβείτων η ἀφραση της Ευρωπης ἀπὸ το Δία· τρώχεται για ένα τη-
 πνὸ, μικρὸ ἔτος σε κάδοουλεμένο ὕψος, με την ἀπεικόνιση γένους
 δευτερογενῶτων θημάτων.

Κείμενο με γρημ. μετφρ.: W. Bühler (1960).

Μόσχος Ἰωάννης Αντρολίτης πλανόδιος μοναχός και ἀσκητής με το

παρωνύμιο Ευνογάρας, που ἔζησε τον 5^ο αἰ. Επισκέπηκε πολλές
 φοδές την Ἀθήνη (την Ἀλεξάνδρεια και τα ἀσκητήρια μοναχῶν
 στην ἔρημο)¹. τέλος το 604 κατέπηγε στην Αντιόχεια ἀποφεινόντας
 της Πέδοσε, μετά (πρὸ του 608) ἔπηγε μαζί με το φίλο του Σι-
 φρόνιο (βλ. λ.) και μέσω Ἀνήτητου ἔπησε το 614 στην Κωνσταντι-
 νοῦπολη. Το ἔτος του θάτητου του εἶναι το 619 ἢ (πρῶτοτερος) το
 634. Ο Μόσχος ἔπησε το ἔργο «Λειμῶν· Λειμωνάγων· Νέος πα-
 γάδεισας»¹, μία σπλάγη επουδομητικῶν μοναστικῶν ἱστοριῶν,
 που εἶχαν μεγάλη διὰδοση ὄχι μόνο στις ἑλληνικές, ἀλλά και στις
 ἀαβδικές, ἀνατολικές και ἀατινικές περιοχές. Μετά ἀπὸ τη μετ-
 φραση μερῶν του ἔγγου ἀπὸ τον Ἀνασταάιο Βιβλιοθηκάριο και
 τον Ἰωάννη Μοναχό, το ἔργο του Μ. μεταφράστηκε το 1423 ἀπὸ
 τον A. Traversari ἀκόμα μία φοδὰ στα Ἀατινικά. Ο ἀγιθμός των
 ἱστοριῶν ἀλλάξε ἀνάλογα με την παρὰδοση. Ἀπὸ το Βίο του πα-
 τριάχη Ἰωάννη του Ἐλεήμονα² (πέθανε το 620), ο ὁποῖος διὰλα
 ὀ στο Σιφρόνιο ἀναφέρεται και το ὄνομα του Μόσχου ὡς συγγράφεί,
 ἔγουν ὡσθεῖ σε ἕμμεση παρὰδοση μόνο τα πρῶτα κεφάλαια και
 ἕνα σύντομο τμήμα του τέλους του ἔγγου. Το ἀν και πῶσο ο
 Μ. μπορεῖ να θεωρηθεῖ ὅτι ἔαβε μέγος στη συγγράφη αὐτοῦ του
 Βίου, αὐτὸ ἐξαστῆται ἀπὸ τη χρονολόγηση της ημερομηνίας του
 θάτητου του.

Κείμενα: 1Migne PG 87.3. 281-312 (219 Κεφάλαια). Th. Nissen, Byz. Zeit-
 schr. 38(1938) 354-372 (14 Κεφάλαια). E. Mioni, OrChristiPeriodica 17(1951)
 83-94 (12 Κεφάλαια). 2H. Gelzer, Leonitios von Neapolis Leben des hl. Jo-
 hannes des Barnherzigen (1893) 108-112. Πηββ. και H. Delehayre, Analecta
 Bollandiana 45(1927) 5-74. E. Lappa-Zizicas, στο ίδιο 88(1970) 265-278.
 -**Μεταφράσεις:** 1S. Feldhojn, Blühende Wüste. Aus d. Leben palästinsens. u.
 ägypt. Mönche d. V. u. VI. Jhs. (1975· ἀποσπάρματα, γρημ.) M.J. Rouët de
 Journal, Jean Moschus, Le pré spirituel (1960· γὰλλ.).

Μουζέλιων βλ. Νικόλαος Δ' Μουζέλιων

Μουζέλιων Θεόδωρος ἔζησε στο δεύτερο μισὸ του 7^ο αἰ. πέθανε
 το 1294. Υπήρξε μαθητής του μετέπειτα πατριάρχη Γρηγόριου Β'.
 Ἀπὸ το Μιχαήλ Γ' ἐξαναγκάστηκε - ἐνώντια στην πεπολήση του -
 να γράψει πρὸς ὑπεράδοση των Ἀατινῶν· μετά το θάτητο ἐκείνου
 και ὡς μέγος λογιθέτης πια δαστηρησποιηθήκε για την επαναφο-
 ρὰ του οχλίουατος. ἔπησε μία πραγματεία «Κατὰ των βλαση-
 μῶν του Βέγκου» [«Ἐκθεσις τοῦ τόμου της πίστεως κατὰ τοῦ Βέ-
 κου»]¹, ἐνὸ ὀ ἕνα ἀλλο ἔργο του στροβήκε κατὰ της διδακαλάδας
 του Νιληφόρου Βλασημῶδη περί της ἐκπορεύσεως του Αγίου Πνεύ-